

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การจัดทำบัญชีและรายงานบริษัท: วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. ....
คำสำคัญ	การจัดทำบัญชี/รายงานบริษัท
นักศึกษา	จุฑามาศ หิตามาตา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร. รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประมวล จันทร์ชีวะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

ในประเทศไทยมีการประกอบธุรกิจอยู่หลายประเภทและเกือบทุกธุรกิจมีการจดบันทึก
รายการทางบัญชีและจัดทำรายงานผลการประกอบธุรกิจซึ่งแสดงถึงฐานะการดำเนินงานของกิจการ
ไว้ในรูปแบบทางการเงิน โดยนำหลักการใช้หน่วยเงินตรา (Monetary Unit Assumption) ซึ่งกิจการ
อาจนำเสนอข้อมูลในลักษณะพรรณนาโวหาร แต่ข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวจะมีความหมายไม่ชัดเจน
เท่ากับข้อมูลที่เป็นตัวเลขซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำข้อมูลทางการเงินบัญชีและรายงาน
ทางการเงินไปใช้ประกอบการตัดสินใจของประชาชน ภาครัฐบาล ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการธุรกิจ
ด้วยกัน โดยเฉพาะข้อมูลของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยนั้นการจัดทำบัญชีและ
รายงานบริษัท มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภาพรวมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย
รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องเข้ากำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเป็นพิเศษ
โดยในปี พ.ศ. 2551 กระทรวงการคลังได้ทำการยกร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. .... ขึ้น
ด้วยมีเหตุผลมาจากความไม่เหมาะสมบางประการภายหลังจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้
พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ
และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปประกอบกับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยเป็นการ
ดำเนินธุรกิจในรูปแบบของบริษัทจำกัดและบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่ต้องดำเนินงาน
ภายใต้กฎหมายเฉพาะนั้นๆ กว่าร้อยละ 10 เป็นกิจการที่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ (Publicly
Accountable Entities: PAEs) ถือเป็นการประกอบการที่มีการระดมเงินจากประชาชนในลักษณะที่
คล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน ซึ่งสถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันที่ประกอบธุรกิจ
ในตลาดการเงิน โดยทำหน้าที่ระดมเงินทุนจากผู้ออมมาจัดสรรให้แก่ผู้ต้องการเงินทุน ส่วนการ

ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยมีความแตกต่างจากสถาบันการเงินในสาระสำคัญอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ การประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นการให้ความคุ้มครองความเสียหายทางเศรษฐกิจหรือทางการเงินแก่ผู้เอาประกันภัย การประกันภัยมิใช่การรับประกันว่าจะไม่เกิดภัยหรือความเสียหายใดๆ ขึ้น แต่เป็นการรับประกันว่าหากเกิดภัยหรือความเสียหายใดๆ ขึ้นผู้เอาประกันภัยจะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นในวงเงินที่เอาประกันภัยนั้นไว้ถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอย่างหนึ่ง

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งเน้นการศึกษาในเรื่องของการจัดทำบัญชีและรายงานบริษัทที่ควรมิบบัญญัติ สอดคล้องกับแนวทางของ International Association of Insurance Supervisors: IAIS ซึ่งเป็นสมาคมกลางทำหน้าที่ออกแนวทางสากลในด้านการประกันภัย และกฎหมายประกันภัยต่างประเทศ อาทิ เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาในการจัดทำบัญชีและรายงานบริษัทประกันวินาศภัย ตามร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. .... หมวด 4 การจัดทำบัญชีและรายงานบริษัทพบประเด็นปัญหาที่ควรพิจารณา คือ ระยะเวลาของการจัดเก็บสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี อำนาจการออกประกาศหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีและรายงานบริษัท ความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชี จรรยาบรรณของผู้สอบบัญชี อำนาจของนายทะเบียนในการเพิกถอนการให้ความเห็นของผู้สอบบัญชี รายการที่ต้องมีในงบการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และการส่งรายงานหรือข้อมูลทางการเงินในรูปแบบสื่อใดๆ

ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดทำบัญชีและรายงานบริษัทในร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. .... ผู้เขียนจึงเสนอแนะบบัญญัติและแนวทางแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เฉพาะในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นปัญหาที่ควรพิจารณาดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งเรื่องความไม่ชัดเจนของระยะเวลาการจัดเก็บเอกสารทางบัญชีและรายงานของบริษัทประกันวินาศภัยที่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชียังคงต้องมีหน้าที่จัดเก็บรักษาไว้ พร้อมทั้งได้เสนอแนะแนวทางวิธีการจัดเก็บเอกสารในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Document Management) และปัจจุบันมีพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ได้บัญญัติรับรองการจัดเก็บเอกสารในระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing) รวมทั้งในอีก 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2561) ประเทศไทยจะสามารถพัฒนาระบบศาลยุติธรรมไปสู่ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Court) ได้

THESIS TITLE	FINANCIAL STATEMENTS AND CORPORATE REPORT: ANALYSIS OF DRAFT LOSS INSURANCE ACT B.E. ....
KEYWORDS	FINANCIAL STATEMENTS/CORPORATE REPORT
STUDENT	JUTAMARD HITAMATA
THESIS ADVISOR	DR.RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	PROFESSOR PRAMUAL CHANCHEEWA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2014

ABSTRACT

In Thailand, there are various types of businesses, all or most of which keep accounting records and prepare corporate reporting in connection with their operations to show the results of operational and financial status of their business in the form of Monetary Unit Assumption. A business or company may disclose or offer its data and information in a descriptive manner, but using such method does not show the meaning as clearly as is shown by means of numeric expression or information. That method offers maximum advantage to the public, governmental sector, private sector or peer business operators who use such accounting data and financial reports for use in relevant decision-making. In particular, the information in relation to accounting data and corporate operational reports of a loss insurance company is highly important to the Thai economy and society. Therefore, the government specifically needs to take oversight and supervision as well as to promote the operation of loss insurance business in particular. Consequently, in 2008, the Ministry of Finance prepared a draft bill of the Insurance Act B.E. .... as a result of certain legal inadequacies after the amendments to the Insurance Act (No.2) B.E. 2551 (2008), for the reasons that the said law should be developed in order to cope with the changing economic and social situation in the country. In addition, the loss insurance business in Thailand is operated in the form of both a private limited company and a public limited company listed on the Stock Exchange of Thailand, whose operations are required to comply with relevant respective particular laws. Among them, 10 percent are businesses in relation to public interest or Publicly

Accountable Entities (PAEs). Although those are businesses which raise or collect funds from the public in a manner similar to financial institutions, in contrast they are totally different from financial institutions in the financial markets, which gather funds from the money savers and then distribute it to the ones who need it. A loss insurance company provides protection to the insured against economic or financial loss. The insurance company does not guarantee that disaster or damage will not occur but it provides assurance that if the disaster or damage occurs, the insured will get compensation for the loss incurred in an amount equal to the insured amount. Thus, it can be said that the insurance law is a type of law similar to consumer protection law.

The purpose of this thesis is to study and analyze the legal problems inherent in the preparation of financial statements and corporate reports with respect to the provisions of Chapter 4 of the draft bill of the Insurance Act B.E. ...., the provisions of which should be in harmony of the guidelines of the International Association of Insurance Supervisions (IAIS). IAIS is the central association which has responsibility to issue international guidelines in the field of insurance and for foreign insurance laws, for example, those of Australia, USA and Japan. From the study and analysis, the following problems have been found; the problems in relation to the length of period required for maintaining registers and accounting books for inspection; the authority with respect to the issuance of regulations on preparation of accounting records and corporate reports; the independence of the auditor; the auditor's code of conduct and ethics; the power of the Registrar to revoke an auditor's opinion. A short list of such points should be required in the financial statements in accordance with international accounting standards as well as the method of filing any reports or financial information in any developed form of media.

Therefore, in order to solve the above-mentioned problems, the author recommends amendments to the inadequate provisions of the draft bill of the Loss Insurance Act B.E. ...., including, in particular, provisions relating to such above respective problems, especially, the issues concerning the uncertainty surrounding the length of the period required for maintaining accounting records and corporate reports by the loss insurance company's responsible personnel. In addition, the author suggests that collection and maintenance of documents by means of electronic document management should be implemented because at present the Electronic Transaction Act B.E. 2544 (2001) provides approval for an electronic filing (e-Filing) system.

Furthermore, it is also expected that Thailand may transform the existing court system to an electronic court (e-Court) system by 2018 or within the next 5 years.